

[Heinesen]

melig social balance, som den nye regerings forslag er udtryk for.

Hvis regeringen ønsker socialdemokratiets medvirken, så kender den kravet: det er løsninger, der indeholder den samme helhed, der indeholder den samme sociale balance, der indeholder den samme solidaritet, som den socialdemokratiske regering lagde op til.

Dyremose (KF):

Dette folketing står over for en kolossal udfordring. Det er vor opgave at vise den danske befolkning, at folkestyret er i stand til at løse de meget store problemer, som er kendetegnende for dagens Danmark. Det er vor opgave at vise, at vi kan gennemføre den kursændring, som er nødvendig, hvis vi i fremtiden skal have råd til at fastholde et velfærdssamfund, som vi kan være stolte over at leve i. Hvis denne udfordring skal klares, kræver det samarbejde i folketinget. Jo større flertal, der står bag den nødvendige lovgivning, desto bedre. Jeg vil derfor på den konservative folketingsgruppes vegne starte med at glæde mig over de områder, hvor folketingets beslutninger traditionelt har været baseret på meget brede flertal.

Det har været tilfældet for udenrigs- og forsvarspolitikens vedkommende. Jeg mærkede mig, at hr. Heinesen ikke var inde på disse emner i sit indlæg. Det tager jeg som udtryk for, at socialdemokratiet vedstår sit medansvar for forsvars- og udenrigspolitikken, og at man er enig i at fastholde de brede flertal. Det synes jeg er vigtigt, for det er af afgørende betydning for Danmarks internationale anseelse, at den meget brede politiske enighed, der gennem årtier har været om Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, bliver fastholdt.

Vi vil derfor fra konservativ side se frem til et fortsat samarbejde, også med socialdemokratiet, vedrørende vort medlemskab af EF, NATO og FN samt vor deltagelse i det nordiske samarbejde. For Danmark som et lille land er den eneste mulighed for at påvirke den internationale udvikling, at vi deltager i arbejdet i forskellige samarbejdsorganisationer. Det er i denne sammenhæng vigtigt, at det europæiske politiske samarbejde videreudvikles efter de retningslinjer, som den tidligere, socialdemokratiske udenrigsminister har været med til at afstikke.

Vi er i det konservative folkeparti positive over for en yderligere udbygning af EF-samarbejdet på grundlag af Romtraktaten, men – og der er et men – dette indebærer ikke, at vi er ukritiske over for alt, hvad der foregår i EF. Der er en række områder, hvor vi er kritiske over for EF-forslag, men hvor det netop er vor fordel som nation, at vi er med til at træffe de beslutninger, som vi under alle omstændigheder er afhængige af.

Vi har med glæde noteret os den store tilgang af frivillige til hjemmevernet, ligesom antallet af unge, der ønsker at aftjene deres værnepligt, er stigende. Vi betragter dette som en god folkelig opbakning af forsvaret, og vi finder, at 11 mands udvalget, der blev nedsat i forbindelse med forsvarsforliget i august 1981, er en vigtig garant for stabiliteten i forsvarspolitikken.

Ligesom der i folketinget har kunnet samles meget solide flertal, når det drejede sig om den danske holdning til de store problemer uden for landets grænser, bør vi kunne samle tilsvarende store flertal om at løse de interne problemer. Vi har nemlig en fælles interesse i at sikre den fortsatte videreudvikling af vort demokratiske folkestyre. Vi skal fortsat have et uddannelsessystem, der tilbyder den enkelte unge mulighed for at dygtiggøre sig. Vi skal fortsat sikre et frit og flersidigt kulturliv, der giver det enkelte menneske mulighed for at udfolde sig.

Det er for at bevare og videreudbygge disse det enkelte menneskes muligheder, at vi nu i folketinget har pligt til at dreje den økonomiske udvikling, så vi hindrer, at velfærdssamfundet bliver ødelagt. Når vi derfor i denne debat og i de kommende uger kommer til at koncentrere os om de økonomiske problemer, så er det simpelt hen, fordi disse økonomiske problemer skal ryddes af vejen, hvis vi alle sammen her i folketinget og ude i befolkningen skal have overskud til at udfolde os som rigtige, varme, levende mennesker.

Det er blevet nævnt nogle gange i den senere tid, men jeg vil alligevel gentage det: de økonomiske problemer, vi står over for, er af meget store dimensioner. Mere end 250.000 mennesker er arbejdsløse. Det er et kæmpeproblem for den enkelte, som ønsker at komme i beskæftigelse. Det er specielt et stort menneskeligt problem for de mange unge, som mister troen på, at samfundet har brug for dem og for deres arbejdskraft. Hvad er